

13 K miesięcznie
z odsyłką

(bez odsyłki 11-50 K).

Prenumerata zamiejscowa: w Czechach, Austrii, Niemczech, Węgrzech, Szwajcarii 16 K.

Cena numeru **56 h**
pojedynczego

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej.

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu.

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunajewskiego 5.
Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310.
Konto czekowe Nr. 140.256.
Fach pocztowy na listy Nr. 116.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Dział inseratowy:

Gridzka 13, II. p. Tel. 1354.
Konto czekowe 140.002.

Ceny ogłoszeń: Za miejsce wiersza petitem 1 K, w nadesłanem 3 K. Głosy publiczne po 4 K za wiersz.

Skulski otrzymał misję utworzenia rządu.

Kompromis kosztem małorolnych.

Wczoraj podaliśmy obraz machinacji, które przedłużyły złudne nadzieje p. Paderewskiego, iż zdoła się utrzymać przy premierostwie, machinacji, zwróconych przeciwko Belwederowi, a podsyconych przez pp. arcyb. Teodorowicza i Głabińskiego.

Dzień dzisiejszy przynosi już nowy stan: misję utworzenia gabinetu posiada p. Skulski.

Za fundament posłużył tu kompromis pomiędzy Zjednoczeniem ludowym, a stronnictwem ludowców. Ci ostatni dokonali „wyrównania” przez spaczenie założeń reformy agrarnej.

Miała ona na celu nadział ziemią w pierwszym rzędzie służby folwarcznej i małorolnych. Po zaspokojeniu tych dwu kategorii ewentualny remanent miał przypaść na zaokrąglenie innych gospodarstw włościańskich. „Ustępstwa” ludowców ustanawiają, że tylko 60% ziemi, która stać będzie do dyspozycji, przejdzie na rzecz małorolnych, a resztą podzielią się średnie i większe gospodarstwa włościańskie. Pozatem kapas ziemi się skulić, gdyż dawne maximum pod 80 do 180 ha utrzymuje się tylko wyjątkowo, gdzie to nakazuje „przeludnienie” lub „względny naród” a norma staje się dla obywateli 400 ha.

Jak widzimy, ludowcy wydali na pastwę kompromisu i kombinacji ministerjalnych interesy najbiedniejszych żywiołów włojskich.

Rozumie się, prym tu wiódł Witos i jego ludzie, ale i pewien odłam tugutowców go poparł: jeden z ideowych przywódców tego kierunku, p. Poniatowski, pozostał przy wspólnym głosowaniu w mniejszości, choć tugutowcy mają parę głosów więcej, niż ich współnicy z pod znaku Witosa.

Zjednoczenie natomiast uczyniło pewne koncesje ze swoich reakcyjnych postulatów co do kompetencji Izby wyższej.

Po utworzeniu się tej podstawy — mniej lub więcej wyraźnie obiecali poprzeć Skulskiego endecy, chrz. demokraci i klub mieszczański. — Charakterystyczne jest jednak, że w samym klubie p. Skulskiego, będącego zlepkiem z „bliźniaków” i secesjonistów endeckich nurtują prądy mu nieprzychylnie, wśród „bliźniaków” zwłaszcza oraz, reprezentowane przez Teodorowicza.

Słowem pod pokrywką większości obliczanej na 291 głosów mogą jeszcze powstać niespodzianki, które ewentualnemu gabinetowi p. Skulskiego mogą zadać się nie wróżyć zbyt trwałości.

O Teodorowiczu pisze np. „Czas”: „Małżeństwo Zjednoczenia z klubem ludowców jest nader bardzo chwiejne. Intercyzja została wprowadzona, ale błogosławieństwo jeszcze nie nastąpiło — a zresztą wiadomo, że ludzie rozchodzą się nawet i od ołtarza. Ks. biskup Teodorowicz i jego ściślejsza grupa w Zjednoczeniu nie jest zresztą z małżeństwa zadowolona”.

Są do przewidzenia i tarcia co do obsadzenia — zwłaszcza teki skarbu, gdyż p. Skulski nie radby widzieć na tem stanowisku Bilińskiego. Jak jeszcze niepewne są kandydatury do najbardziej ważnych tek świadczy pogłoska, iż brany jest w rachubę, jako minister spraw zagranicznych i ks. Eustachy Sapieha, amnestynowany ex-zamachowiec przeciw naczelnikowi państwa.

Czyżby nie wystarczało tej księżęcej figurze stanowisko ambasadora w Londynie, notabene nie uświetnione, niestety, żadnymi sukcesami.

Bądź jak bądź chociaż przesilenie rządowe zostało zażegnane — Sejm (takie czy inne zażegnawki większości) okazał przytem, że każdy w swym etapie znaczący otrząsaniem się z dawniejszych zobowiązań reformistycznych.

Główna Składowa mrozi teraz lipcowe zarządy reformy rolnej... Prąd witosowy już nie tał się, że chodzi mu o zamożniejszych chłopów, że służbę folwarczną i małorolnych go-tów jest pozostawić w sztychu.

Rada Naczelna P. P. S.

Obecni byli tow. tow. Barlicki, Baj, Daszyński, Diamand, Dobrowolski, Englisch, Hausner, Kluszyńska, Kuczewski, Kwapiński, Moraczewski, Malinowski, Niedziałkowski, Perl, Pużak, Pytlík, Reger, Rzewski, Sochacki, Stańczyk, Szczerkowski, Uziembło, Wierbiński, Zaremba, Ziemięcki, Żuławski.

Obchody rozpoczęto od spraw organizacyjnych, zreferowanych przez tow. Sochackiego.

Po ożywionej dyskusji uchwalono im. in. następujące rezolucje:

„Rada Naczelna postanawia, że funkcje dotychczasowe Komitetu Wykonawczego b. Królestwa spełniać ma odtąd C. K. W.”

„Rada Naczelna przyjmuje do wiadomości powstanie we Lwowie sekretariatu partyjnego. Zakres działania sekretariatu omówi specjalna komisja, złożona z przedstawicieli C. K. W., K. W. b. Galicyi i organizacji lwowskiej. Uchwały tej komisji podlegają zatwierdzeniu C. K. W.”

„Rada Naczelna potwierdza uchwałę z dnia 29 października b. r., akceptując stanowisko konferencji P. P. S. w Poznaniu co do tworzenia na terenie b. Ks. Poznańskiego polskich klasowych Związków Zawodowych. Powinny one dążyć do porozumienia z t. zw. wolnymi związkami zawodowymi.”

„Rada Naczelna stwierdza konieczność pogłębienia socjalistycznego poglądu na świat towarzyszy partyjnych. W myśl powyższego R. N. wzywa organizacje partyjne do intensywniej pracy kulturalno-oświatowej, do organizowania odczytów, kursów społecznych, sekcji partyjnych itp. Organizacje partyjne powinny w sprawach tych porozumiewać się z C. Wydziałem K. O. P. P. S.”

„Rada Naczelna P. P. S. zatwierdza uchwały komitetu obwodowego P. P. S. na Śląsku z dnia 19 października 1919 r. i 4 grudnia 1919 r., aby towarzyszym, zamieszkającym w państwie czesko-słowackim przyznać prawo do wydawania własnego organu partyjnego w Mor. Ostrawie, pod warunkiem, że redaktora zatwierdzi C. K. W. P. P. S.”

Drugi dzień obrad Rady Naczelnej poświęcony był obradom nad sytuacją polityczną. Referował tow. Diamand. W dyskusji nad referatem tow. Diamanda zabierali głos tow. tow.: Reger, Moraczewski, Sochacki, Ziemięcki, Malinowski, Niedziałkowski, Hausner, Barlicki, Daszyński, Lieberman, Stańczyk, Zaremba, Pużak, Perl, ostatni przemawiał referent tow. Diamand. W dyskusji podkreślano silnie dążenie do rozwiązania obecnego Sejmu i jak najwcześniejszych nowych wyborów, stwierdzono, że jakich katastrofalnych stosunków doprowadziła reakcyjna polityka Rządu i większości sejmowej, podkreślano, że szczytem nieudolności i braku odpowiedzialności w stronnictwach burżuazyjnych jest przebieg obecnego przesilenia gabinetowego. W kombinacjach ministerjalnych, dzisiaj będących na porządku dziennym, P. P. S. udziału nie bierze. Żaden rząd, który z tych kombinacji się wyłoni, nie będzie ani trwałym, ani też nie posunie naprzód spraw w obecnej dobie najważniejszych (sprawa pokoju, aprowizacji, odbudowania przemysłu, konstytucji itp.).

Oprócz tego uchwalono wnioski następujące: „Rada Naczelna stwierdza, że wszelka polityczna akcja towarzyszy partyjnych zagranicą uzyskać musi aprobatę C. K. W. lub Związku Pol. Polaków Socjalistycznych.”

„Rada Naczelna poleca C. K. W. zwołanie w najbliższym czasie, w celu porozumienia w sprawie ogólnych stosunków między Ukrainą a Pol-

ską konferencji P. P. S. z partiami socjalistycznymi ukraińskimi (z Galicyi i Ukrainy nadnieprzańskiej).“

Sprawozdanie finansowe złożył skarbnik tow. Podwysocki.

Ze względu na brak czasu sprawę statutu i wyborów na Zjazd w Genewie przekazano C. K. W., zaś sprawę programu partyjnego odłożono do następnego posiedzenia Rady Naczelnej.

(Rezolucję tow. posła Moraczewskiego co do Galicyi wschodniej podaliśmy wczoraj).

Solidarność chrześcijańskich i żydowskich paskarzy!

Kto jest wrogiem taryfy maksymalnej?

Ze Lwowa donoszą:

Na sobotnim posiedzeniu komisji aprowizacyjnej przyszło do bardzo denerwującego wszelkich paskarzy głosowania. Mianowicie w pierwszym głosowaniu oświadczyło się 10 głosów za wprowadzeniem taryfy i 10 głosów przeciw. W drugim głosowaniu przestraszył się swej odwagi i gniewu reprezentant klubu nar. społecznego lawirującego wśród sprzeczności dyr. Brodacki i przeważał swym głosem szalę na rzecz wrogów taryfy maksymalnej.

Zwartą falangę wrogów taryfy maksymalnej stanowili pp. Kotowicz, rzeźnik; Demeter, rzeźnik, Maksymowicz, prezes chrześcijańskich kupców, Rappaport, prezes kupców żydowskich (wzruszająca solidarność, gdy chodzi o łupienie skóry z konsumenta), Schirmer, piekarz, Thom, młynarz, Eader kupiec, i dyr. domu handlowego, inż. kolej. Radoszewski, mający wiele wspólnego z handlem zboża i... „narodowy” robotnik, zecer Bernacki.

A temu, jak widzimy, dobranemu towarzystwu patronował prezydent miasta, który również oświadczył się przeciw wprowadzeniu taryfy zgodnie ze swymi kolegami z klubu mieszczańskiego Kotowiczem, Demetrem i Maksymowiczem.

Pokrzyżowanie pracowników salinarnych.

Otrzymujemy następujący artykuł:

Ustawą z dnia 28 lipca br. upoważnił Sejm Rząd do wypłacenia etatowym i nietetatowym funkcjonariuszom państwowym, profesorom etc. nadzwyczajnego dodatku drożyznianego od 1 lipca br. począwszy.

W § 2 l. a) odnośnej ustawy umieszczono tabelę, wykazującą wysokość wypłacić się mającego dodatku urzędnikom państwowym wedle rang i kategorii płac; pod lit. b) i c) mowa jest o innych dykasteriach funkcjonariuszy państwowych, zaś ustęp lit. d) odnośnej ustawy opiewa:

„dla wszystkich innych pracowników państwowych, nie zaliczonych do żadnej z powyższych płac, względnie rangi:

stanu wolnego 120 mk.;

żonatych bezdzietnych lub posiadających do 3 dzieci 160 mk.;

żonatych i posiadających więcej niż 3 dzieci 200 mk.”

Dziwne zatem, że pod wyrażeniem „wszystkim innym pracownikom państwowym” uważały odnośne organy wykonawcze za stosowne uznać wszystkie dykasterie urzędników i sług państwowych z wykluczeniem robotników salinarnych.

A przecież pracownikiem w pierwszej linii jest robotnik, którego wysiłki, aby dostarczyć ogółowi najniezbędniejszego do życia artykułu, jakim jest sól, podczas gdy sam cierpi głód, zasługują na tę i tak małą pomoc w postaci nadzwyczajnego dodatku drożyznianego.

Bo i cóż ten robotnik salinarny otrzymuje w zamian za swą ciężką pracę? Oto wedle najnowszej regulacji płac z września br. wynosi przeciętna płaca dzienna wraz z wszystkimi dodatkami i zasiłkami:

w 1 klasie stanu familijnego (kawaler, wdowiec bezdzietny) dziennie do 15 lat służby 13.22 koron, powyżej 15 lat służby 15.51 koron;

w 2 klasie stanu familijnego (żonaty bezdzietny lub z 1 dzieckiem) dziennie do 15 lat służby 15.41 koron, powyżej 15 lat służby 17.71 koron;

w 3 klasie (żonaty z 1 dzieckiem, wdowiec z 2 dziećmi) dziennie do 15 lat służby 17.14 koron, powyżej 15 lat służby 19.44 koron;

w 4 klasie (żonaty z 2 dziećmi, wdowiec z 3 dziećmi) dziennie do 15 lat służby 18.17 koron, powyżej 15 lat służby 20.47 koron;

w 5 klasie (żonaty z 3 dziećmi, wdowiec z 4 dziećmi) dziennie do 15 lat służby 19.89 koron, powyżej 15 lat służby 22.19 koron;

w 6 klasie (żonaty z 4 dziećmi, wdowiec z 5 dziećmi) dziennie do 15 lat służby 20.92 koron, powyżej 15 lat służby 23.22 koron;

w 7 klasie (żonaty z 5 dziećmi, wdowiec z 6 dziećmi) dziennie do 15 lat służby 22.53 koron, powyżej 15 lat służby 24.95 koron;

w 8 klasie (żonaty z 6 dziećmi, wdowiec z 7 dziećmi) dziennie do 15 lat służby 23.68 koron, powyżej 15 lat służby 25.98 koron.

Wprawdzie przyobiecano jeszcze 40 procent zniżki na wszystkich artykułach żywności, jednakowoż już 3 miesiące upływa, a artykułów tych, a tem samem i zniżki obiecanej zupełnie nie widać.

Przed objęciem sprzedaży soli przez Puzapp mógł przynajmniej każdy robotnik zakupić 200 kg. soli miesięcznie, które sobie wymienić w okolicy za najniezbędniejsze do życia artykuły, obecnie zaś nie otrzymuje oprócz wyżej wspomnianej płacy nic, ani jedzenia, ani ubrania tylko same obietnice, a w dodatku jedna ustawa z 28 lipca przyznaje pracownikom i funkcjonariuszom, druga zaś z 31 lipca br. Dz. P. P. N. 65 poz. 392 wszystkim emerytom i prowizorycznym robotnikom nadzwyczajny dodatek drożyzniany, a w obu tych ustawach niema wzmianki o robotnikach tych właśnie, którzy na pokrycie tego wydatku zapracować muszą.

Wobec krzywdy, która nas przez zastosowanie odnośnych, wyżej wspomnianych ustaw spotyka, upraszamy Wysoki Sejm o rozważenie, czy my pracujący ciężko w fabryce monopoli państwowego, przynoszącego Państwu dochody, mamy prawo zaliczać się do pracowników i funkcjonariuszy państwowych, a tem samem korzystać z opieki Rządu i z dodatków, uchwalonych dla wszystkich — czy też nie będąc zaliczonymi, ani do funkcjonariuszy, ani do pracowników państwowych, możemy jako robotnicy prywatni żądać takiej płacy za naszą pracę, któraby wystarczała na utrzymanie nasze i naszych rodzin w obecnych ciężkich czasach. Z płac bowiem wyżej wykazanych obecnie absolutnie wyżyć się i ubrać nie można.

Z ruchu robotniczego w Żywcu.

Donoszą nam: Dnia 8 bm. tutejsza Rada Robotnicza P. P. S. zwołała zgromadzenie publiczne, na którym tow. Piotrowski przedstawił obecną sytuację polityczną i przyczynę braków aprowizacyjnych. Wina cała za głód i nędzę ludu spada wyłącznie na nieudolność Rządu p. Paderewskiego i reakcyjny Sejm, w którym rej wodzą witosowcy i klika klerykalno-bolszarnicza. Lud pracujący wsi i miast musi się zorganizować, aby wspólnymi siłami przeciwstawić się zakusom reakcyjnym.

Stosunki aprowizacyjne w powiecie i starania posłów tow. Czapińskiego i Durczaka o uzyskanie jak najwydatniejszej pomocy dla ludności, przedstawił poseł tow. Durczak. W dyskusji przemawiał szereg mówców, przeważnie okolicznych właścicieli. Żalono się ogólnie na straszny głód i nędzę, jakoteż krytykowano miejscowe czynniki, odnoszące się wrogo do tutejszej ludności. Wszczególności krytykowano tamtejszą składnicę Kolei rolniczych, która zakupiwszy zboże w Poznańskim po cenach maksymalnych, sprzedaje po cenach paskarskich. Tow. Piotrowski zabrawszy jeszcze raz głos, wykazał zebranym szkodliwość tego rodzaju instytucji i wezwał zgromadzonych do tworzenia kooperatywy i do organizowania się. Nadmienić należy, iż do tego czasu zorganizowano w powiecie żywieckim 32 konsumy chłopsko-robotnicze. Uchwalono rezolucję, w której zgromadzeni przesłali tow. Daszyńskiemu część i pozdrowienie za jego pracę i trudy około utworzenia Rządu Ludowego, czem dał wyraz dążności mas Ludu pracującego do stworzenia Niepodległej Polski Ludowej. Posłom tow. Czapińskiemu i Durczakowi wyrażają serdeczne podziękowanie za ich dotychczasową pracę dla dobra ludności powiatu, a dla całego klubu posłów socjalistycznych zaufanie i uznanie.

Domagają się zakończenia natychmiastowego wojny i ostrzegają reakcję przed igraniem z cierpliwością Ludu. Zgromadzeni domagają się od kompetentnych czynników, przyjęcia z natychmiastową wydatną pomocą aprowizacyjną powiatowi, a posłów swych proszą o interwencję.

O godz. 11 przed południem odbyła się konferencja delegatów z powiatu, na której tow. Piotrowski przedstawił zebranym ostatnie wypadki polityczne i dawał wyjaśnienia na rozmaite poruszane kwestye. Przedłożono szereg zażaleń i próśb, które przedstawione zostaną tow. posłowi Czapińskiemu do załatwienia.

Ogólny-Krajowy Zjazd Związków Zawodowych Rolników Rolnych.

Zjazd, który obradował w lokalu Okr. Kom. P. P. S. przy Al. Jerozolimskiej był bardzo licznie obeszany. Komisja mandatowa uznała prawomocność 215 mandatów, przedstawiciele 62 powiatów b. Kongresówki. Poznańskie było reprezentowane przez 3-ch przedstawicieli związku rob. rolnych, obejmującego około 15 tysięcy członków. Brakowało jedynie delegatów z Małopolski oraz z 9-ciu powiatów b. Królestwa.

Po zagajeniu zjazdu przez przewodniczącego Tymczasowego Sekretaryatu, przywitał Zjazd w imieniu Kom. Centralnej Związku Zawodowego, tow. poseł Żukowski, proponując na przewodniczącego tow. Kwapińskiego. Kandydatura tego ostatniego przeszła prawie jednogłośnie. Zjazd na samym wstępie, obdarzając tak wysokiem zaufaniem tow. Kwapińskiego, tem samem aprobował dotychczasową politykę tow. K. w Związku.

Tow. Kwapiński złożył sprawozdanie z dotychczasowej działalności Związku. Wskazał przede wszystkim na kardynalny błąd, jaki został popełniony jeszcze na Kongresie rob. rolnych w Warszawie w sierpniu, kiedy to w sprawie reformy rolnej zabierali głos i składali rezolucye nie przedstawiciele zarządu związku lub uczestnicy Kongresu, lecz przedstawiciele partii politycznych. Ferment partyjny, wniesiony na Kongres, przeniósł się i na obrady Rady Głównej, gdzie przedstawiciel t. zw. opozycji usiłował przekreślić uchwały Kongresu, przedkładając ponownie swą rezolucję, odrzuconą przez Kongres!

Nastąpiły zmiany w składzie osobistym Sekretaryatu Centralnego, tarcia partyjne tamowały normalny rozwój prac. W takiej to chwili rozpoczęła się t. zw. dzika parcelacja, która szerokim echem odbiła się wśród fernali i przeciwko której należało zaprotestować. Ob. Margol, przedstawiciel ludowców, zaproponował strejk. Sytuacja zaostrzała się coraz bardziej. Związek powinien był przedsięwziąć akcję jednolitą i silną, gdy tymczasem sekretaryat targany był sporami wewnętrznymi i nie mógł powziąć jednolitej uchwały.

Tow. Kwapiński szczegółowo opowiedział przebieg rokowań przedstrejkowych z min. Wojciechowskim i akcyi, podjętej przez S. C. wobec zamierzonego proklamowania strejku rolnego. Przypominał Zjazdowi prowokacyjną działalność komunistów w przeddzień strejku i sam strejk, jego początek, przebieg, represye rządu i sposób, w jaki został zakończony, jakoteż wyniki tego strejku. Udało się wstrzymać represye, wznowiono czynność zamkniętych oddziałów aresztowani za strejk przeważnie zostali wypuszczeni. (Z ogólnej liczby 4750 aresztowanych z górą 4300 znajduje się już na wolnej stopie. Z tych, co znajdują się jeszcze w więzieniach, 80 procent stanowią P. P. S-owcy; komunistów jest wszystkich 5 do 7.

Jednym ze skutków strejku było wycofanie się komunistów z S. C. (przedstawiciele ludowców wystąpili uprzednio). Pozostali podjęli pracę i utworzyli t. zw. Tymczasowy Sekretaryat. Sama nazwa wskazywała, T. S. uważa siebie za instytucję prowizoryczną, prawomocną do najbliższego Zjazdu, którego zwołanie T. Sekretaryat uważał za pierwszy swój obowiązek. Przeciwno T. S. powstały wszystkie żywioły, wrocie związkowi, używano wszelkich środków by go zwańczyć, lecz T. S. wytrwał na swem stanowisku i sterował Związkiem do chwili prawomocnego Zjazdu. Wybór przewodniczącego dał dowód, że Zjazd aprobuje działalność T. S.

Sprawozdanie tow. Kwapińskiego Zjazd uchwalił przyjąć bez dyskusji. Przeciwno temu jednak za pomocą krzyku i wrzasku zaproponował opozycja w osobie kilku-kilku komunistów i ludowców. Niektórzy z nich, jak np. jeden komunist i ludowiec, dopuszczeni na salę w charakterze gości, nie mieli prawa przemawiać, lecz

zebrani nie dopuścili ich do głosu. Po kilkuminutowej wrzawie, komuniści wspólnie z ludowcami opuścili na znak protestu salę obrad. Z delegatów fernali nikt tego jednak nie uczynił.

Po przyjęciu sprawozdania kasowego Zjazd przeszedł do trzeciego punktu porządku dziennego, będącego osią obrad, mianowicie do zmian w statucie Związku.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z DNIA.

KRAKOWSCY AKTORZY DLA ŻOŁNIERZA

Artyści teatrów krakowskich, pragnąc jak najwydatniej przyczynić się do daru gwiazdkowego dla polskich żołnierzy na froncie, zorganizowali oryginalny sposób zbiórki publicznej. Oto przez cały dzień wczorajszy obchodzili miasto grupy artystów i artystek przebranych w kostiumy teatralne, zbierając datki wśród publiczności, „wpadając” do lokali kawiarnianych i restauracyjnych. Prócz barwnego „Krakowskiego Wesela”, które po wizycie w Magistracie ruszyło na miasto „naciągając” przechodniów jak tylko można, widzieliśmy „cyganów” oprowadzających „niedźwiedzia” a nawet — co najszczególniejsze — wielką sonzacyę wywołał... Hindenburg grający zamasyście wśród tłumów na... kataryncel....

Wieczorem w teatrach artyści przypaścili energiczny „atak” na publiczność, zbierając wśród widzów składki dla polskiego żołnierza.

BACZNOŚĆ CZŁONKOWIE ROBOTNICZYCH KONSUMÓW w Krakowie należących do dwóch lub więcej konsumów muszą najdalej do 15-go grudnia złożyć oświadczenie, w którym konsumie chcą pobierać towary. Członkowie przenosząc się do nowych konsumów robotniczych (Do bańki, Krowodrza), muszą bezzwłocznie zgłosić swe wystąpienie z konsumu dawnego. Członkom konsumów rob. nie wolno również należeć do innych (nieproletaryackich) organizacji spółdzielczych. Członkowie, którzy nie zastosują się do tego wezwania zostaną wykluczeni.

Zarząd Związku „Proletariat”.

POLSKA OTRZYMA ROZBROJONE OKRĘTY AUSTRYACKIE.

Wiedeń (PAT). Wied. biuro koresp. donosi z Paryża: Najwyższa rada zdecydowała, że Polska, Jugosławia, Portugalia, Grecja i Rumunia otrzymają pewne ilości łodzi kanonierskich i okrętów strzelniczych, pozostałych z marynarki wojennej dawnych Austro-Węgier. Okręty te będą rozbrojone. Włochy otrzymają wszystko działo, a interesowane państwa będą mogły zamówić w Anglii nowe działa dla tych okrętów.

NA FRONTACH POLSKICH.

Warszawa (PAT). Komunikat sztabu generalnego wojsk polskich z dnia 11 b. m.:

Front litewsko-białoruski: Pod Dźwińskiem i Połockiem wzmożona działalność patroli. — W odcinku Polesia, wysłany na Bielsk silny oddział wywiadowczy, rozbił dwa szwadrony nieprzyjacielskie i bez strat powrócił na dawne stanowisko.

Front wołyński: Spokój.

NIEKTORE CZĘŚCI WYŁOBIŁ POWSTAŃCÓW GÓRNOŚLĄSKICH.

Sosnowiec. (PAT) Niedzielną „Gazeta Ludowa”, wychodząca w Katowicach, pisze: Wśród robotników naszych wzrasta się coraz bardziej oburzenie i rozgoryczenie z tego powodu, że pracodawcy nie chcą przyjmować do pracy powstańców. Robotnicy grzęz strajkiem, do którego nierzawodnie dojdzie, jeżeli się pracodawcy nie opamiętają. Oburzenie jest tem większe, że pracodawcy przyjęli wielu robotników niemieckich, którzy niewiedzą skąd przyszli. Ogólnie panuje mniemanie, że są to przebrani żołnierze niemieccy, a przede wszystkim kowale t. zw. żelaznej dywizji kurlandzkiej.

WOJSKA WĘGERSKIE POD KOSZYCĄ CZESI UCIEKAJĄ.

Kraków. (PAT) Wedle wiadomości od przybyłych do Sanockiego przez granicę, wojska węgierskie mają się znajdować w odległości 15 kilometrów od Koszyc. W samych Koszycach wedle tych relacji niema już Czechów. W Bardowie Wielkim i Małym zostały tylko władze skarbowe i policyjne czeskie a oddziały wojsk odeszły.

KRAKÓW WALKĄ WOJSK D'ANNUNZIA Z SERBAMI.

Waszyngton (B. K.). „Chicago Tribune” donosi z Paryża, że pod Eucceri przybito porozumienie do polityki pomiędzy wojskiem d'Annunzia a wojskiem serbskim, przytem z obu stron były zabici i ranni Włosi zostali odparci na Rieko-

Miażdżąca krytyka rządu Paderewskiego.

Zjazd Związku miast polskich.

Zjechało się delegatów około 150 osób. Na przewodniczącego powołano dr Rolle, wiceprezydenta m. Krakowa.

Pierwszy dzień obrad, mimo, że na porządku stały różne sprawy, wypełniła całkowicie sprawa aprowizacji (raczej... dezaprowizacji) miast.

Referat „Apro wizacya m. stoł. Warszawy” wygłasza r. Hirszel. Sięga do historii samego pomysłu, który się zrodził drogą konieczności w samym zaraniu wojny, przypomina, jak to było za czasów pobytu okupantów, kiedy w piekarniach naszych był zawsze dwutygodniowy zapas mąki, — a teraz nigdy go niema, choć niema (zdaje się) komu ogołacać nas z przedmiotów żywnościowych.

Niezbędne jest miastom zrzeszyć się. Niestety, do projektowanego Tow. Aproprowizacyi Miast przystąpiło dotąd dziesięć razy mniej udziałowców, niżby spodziewać się należało. Nie bardzo widać wierzą w dobry skutek tego zrzeszenia, albo nie bardzo im o to idzie.

Następnym sprawozdawcą na temat „Apro wizacya Kalisza i miast ziemi kaliskiej” był St. Michalski prezydent m. Kalisza, Referent w partym cyframi, dokumentami wielkiej wagi i uchwałami rozmaitych zrzeszeń referację wykonał, jak naganna była polityka rządu, który doprowadził na ludność miast do istotnego głodu, zaś ludność wsi, która nie straciła poczucia rzetelności i obywatelskości — do demoralizacji. Przytoczył głos dra Godlewskiego, znanego obywatela z Słupieckiego, który twierdził, że cena 40 marek za korzec żyta i 10 marek za korzec ziemniaków, jest aż nadto sutą. Przytoczył głosy Tow. Roln. powiatowego oraz Kolei Rolniczych pow. konińskiego-słupieckiego, protestujących przeciw srubowaniu cen przez rząd. Gdy okolica rolna umożliwiła miastom ziemi kaliskiej obniżenie ogłoszonych dla całego państwa cen na produkty rolne, rząd paskarzy, protegujący interesy obszarników w innych dzielnicach niemniej urodzajnych, odmówił miastom tym wyłączenia ich z obowiązującej tej ceny. Oczywiście, z biegiem czasu doszliśmy do tego, że Kalisz, położony wśród młkiem i miodem płynącej okolicy, otrzymuje dziś zboże przy udziałzie siły zbrojnej.

Polska nie jest i nie będzie krajem, wywożącym produkty rolne zagranicę, znaczenie jej międzynarodowe może polegać tylko na miastach i ich przemyśle. Głos więc miast musi być w pierwszym rzędzie wysłuchany (Brawa).

Referat o „nowem prawie aprowizacyjnem, uchwalenem w Sejmie Ustawodawczym” w zastępstwie referenta p. Grzędzielskiego, zreferował dr J. Zawadzki. Nieprzybycie osobiste posła Grz. było b. znamienne. Dziś, gdy skutki tego „prawa” pogrążyły kraj w morze skarg i przekleństw zjawienie się jednego z autorów tego nieszczęsnego prawa byłoby poniekąd prowokacją Zjazdu.

Po tych referatach otworzył dyskusję przemówieniem tow. T. Arciszewski. Opowiada o walkach stronnictw sejmowych, o sekwestrze i wolnym handlu o zasługach enludocy i piastowców wobec wygłodzenia i zubożenia kraju własnego, o niedołęstwie rządu i jego występny stosunku do inicjatywy prywatnej miast. Gdy miasta te mogły sprowadzić z Rumunii zboże, płacąc za centn. metr. po 170 mar., rząd odmówił. Zmuszony uczynić to teraz, będzie płacił za zboże z Ameryki po mk. 600 za tęg młarcę. Przy takiej cenie funt chleba kartkowego musi kosztować mk. 3, wyobraźcie sobie, co będzie wtedy kosztował chleb niekartkowy? Musi być ostatecznie zaprowadzony sekwestr, muszą być ułożone ceny maksymalne.

R. Kobylecki (Warszawa) ilustruje niedolę opałową. Dr Koszutski (Kalisz) podnosi słuszny zarzut pod adresem Zarządu Związku miast. — Dłaczego ostatni, wiedząc, że miasta nasze nie mają odpowiedniego przedstawicielstwa w Sejmie, nie zwołał Zjazdu wtedy, gdy nad ziemi zbierały się chmury w postaci ustawy aprowizacyjnej?

Mórg gruntu pod ziemioplodami przynosi dziś 200 mk. czystego dochodu. Jeżeli polityka rządu się nie zmieni muszą zarządy miast położyć się do dymisji porzadzając rządowi rozwiązanie tych węzłów, które sam on nagmatwał. Zobaczmy, czy wtedy sam jaknajprędzej nie zaprowadzi sekwestru. Na p. złątku kampanii Kalisz był w stanie podnieść normę do 6 funtów, znikł wtedy zupełnie chleb pozakartkowy, bo ludność nie miała potrzeby go kupować, przemysłnicy utracili placówkę. Cóż robi rząd?

Natychmiast nałożył łapę, rozkazał zarządowi miast zniżyć normę do 4 funtów i zaraz oczywiście na nowo zakwitł pasek. Tak kroczą razem te dwie instytucje. (Okłaski).

Następni mówcy składają swoje żale, gromadząc akty oskarżenia dla świeżo zmarłego rządu. Delegaci: z Buska, z Białej Siedleckiej, utyskują na systematyczne głodzenie ich ludności.

Na tem posiedzenie przedpołudniowe zakończono.

Posiedzenie popołudniowe rozpoczęło przemówieniem prez. Drzewieckiego, po nim zabrał głos delegat Lwowa. Po nich tow. Zbrożyna (Włocławek) nawołuje do silniejszego zrzeszenia się. Na rząd nie liczymy. Liczymy na siebie. Co zrobił Zarząd Związku Miast w tej pierwszorzędnej sprawie? Pragniemy usłyszeć sprawozdanie. Musimy się przerobić w organizację z wielkim zbiorowym kapitałem, aby zgniebić paskarstwo, a miasta — tę przyszłość kraju — uratować od zubożenia i zagłady: Żądamy wprowadzenia całkowitego sekwestru, powołania do życia powiatowych komisji obywatelskich i podziału żywności przez same zarządy gminno.

Następnie z aktem oskarżenia przeciw rządowi występuje burmistrz m. Dąbrowy (Zagłębie).

Po nim zabiera głos tow. Jaworowski. Przeważną część ludności miast są robotnicy. Jak może żyć, pobierając nawet względnie dobre płace robotnik, płacąc dzisiejsze ceny? I te ceny fantastyczne — przecież one i kota nie nasycą! A przy ciągłych podwyżkach cen rynkowych, nieuniknione są i podwyżki płac.

Uspokaja nas minister, — oto znalazł się 2 tys. wagonów. Na ile czasu to wystarczy? Granic Poznańskiego pilnuje straż — dlaczegoście dawniej tego nie zrobili? Liczycie teraz na zboże zagraniczne, zawiędzie ono was, bo nigdzie niema nadmiaru. Ale to pewna, że cena, którą zapłacicie, doprowadzi do ruiny każdy budżet, co dopiero nasz? Ale trudno, dla ratunku od śmierci niema zbyt drogich lekarstw.

Wnosi tow. J., ażeby udać się do Naczelnika i do Sejmu i przedstawić grozę sprawy, zażądać od Sejmu wprowadzenia sekwestru. Tylko tę drogą uratuje się matka, żony i dzieci nasze od śmierci głodowej (okłaski).

Tow. Makowski (Pabjanice). Przyczyn tych oplakanych warunków szukać należy w urzędach różnych i w Sejmie samym. Tak, winę ponosi większość sejmowa; rząd zmuszony kłócić tow. możnych i paskarzy, broni wolnego handlu. Co robił Zarząd Związku mający obowiązek bronić interesów miast. W Sejmie nikt prócz posłów robotniczych nie obstawał za sekwestrem.

Protestuję przeciw głosowaniu posła Suligowskiego, tego rzekomego obrońcy interesów miast! Zwróćmy się do Naczelnika i Marszałka o reasumpeję. Rząd kpi sobie z naszych nalegań, podał, depesz. „Na rewolucyjne zwroty nie odpowiadamy” — mówi on.

Przyłączam się wobec tego do wniosku dra Koszutskiego.

Przemawia następnie r. Weiss (Łódź), po którym ostatni zabiera głos niefortunny przedstawiciel ministerium aprowizacji. Całe jego przemówienie było odbiciem praktyk rządu. On nie wypowiada się „ani za, ani przeciw”. Poucza o atrybucjach Rządu i Sejmu. Stara się przemycić intrygę, ażeby wbić klina pomiędzy wielkie a małe miasta, ażeby je poróżnić. Bo widzicie, małe miasta, wielkie za dużo od nas żądają, chcą was skrzywdzić. Ale o łapownictwie, ale o niedołęstwie urzędów, ale o patrzeniu przez palce na paskarstwo, albo wyłapywaniu pojedynczych przestępców, a pozostawianiu na wolności tysięcy innych — ani słowa. Wreszcie się zgodził, że lepiej będzie, gdy węglem zarządzać będzie samo tylko Min. Przem. i Handlu.

Oczywiście przemówienie owego przedstawiciela rządu spowodowało tylko nową dyskusję, którą uchwalono przeprowadzić na wniosek r. Truskiera (Warszawa).

Zabierają głos: radny Włocławka, który sądzi, że w Poznańskim dlatego niema braku chleba, że tam niema min. aprowizacji, a co do urzędu lichwy, to dziw, że ten się nie domyślił dotąd rozwinąć działalności na wsi, gdzie znalazłby szersze pole, następnie r. Koszutski (Miława), który żąda oddania sprawy aprowizacji wyłącznie miastom.

Wiceburmistrz Tarnowa, p. Muetz. Nie było rzecz Sejmowi, lecz rządowi decydować, czy ma być wolny handel, czy sekwestr (innego zdania był przedstawiciel rządu). Precz z kordonami, precz z zabarami — jesteśmy jednym krajem,

jednym narodem! Ale urzędy pragną tego podziału, bo przy nim, w tym zamęcie można ryby łowić! Praca w naszych samorządach szarpie nam nerwy, suszy mózg. Przyglądając się tym tysięcznym zastępom ludności miejskiej, przez niedołężne rządy wygłodzonej, zlorzęcającej im i powątpiewającej w Nową Polskę, ręce nam opadają, — będziemy musieli rezygnację naszą złożyć.

Przemawiają burmistrz Grodziska, tow. Rembowski, który się pyta, gdzie są szubienice, przyręczone na lichwiarzy, paskarzy i łapowników?

R. Truskier podkreśla, że pierwszym ogniwem łańcucha nas duszącego, jest wieś, drugim ministerium aprowizacji. Dalej przemawia tow. Arciszewski, który mówi o niedołęstwie min. kolei, które reperuje wagony i parowozy w Austrii, a u nas stoją warsztaty bezczynne!

Delegat Lwowa przypomina dzieje możliwości sprowadzenia cukru z Czech po taniej cenie.

Rząd nie zezwolił na to. Teraz przyjechali Francuzi i zali zapas cukru z Czech wywieźli, a my nadal jesteśmy bez niego.

Po przemówieniu tow. Zbrożyny, który stwierdza, że wbrew Niemcom, którzy zaczęli pracę aprowizacji od przeprowadzenia najściślejszej statystyki, — nasz rząd o statystykę taką — rolę — wcale się nie postarał i żąda ekspedycji karnych, które byłyby wysyłane na koszt samych gmin opornych. Posiedzenie odroczono do dnia następnego o godz. 11 rano.

Wnioski przekazano komisji redakcyjnej.

„Przedświt”

miesięcznik polityczno - społeczny. Organ Polskiej Partji Socjalistycznej.

W r. 1920 „Przedświt” ukazywać się będzie 15 każdego miesiąca w rozmiarach 5-6 arkuszy druku. Szczegółowy program wydawnictwa zostanie wkrótce ogłoszony.

Dr. M. Balsigerowa, N. Barlicki, M. Baumgart, J. M. Borski, K. Czapliński, J. Czarnecki, G. Daniłowski, I. Daszyński, dr. H. Diamand, Z. Dreszer, Z. Heryng, T. Hołkwo, Kisieliwski, dr. A. Kohl, B. Limanowski, dr. H. Lieberman, R. Minkiewicz, Z. Moraczewska, J. Moraczewski, M. Niedziałkowski, St. Posner, K. Praus, dr. F. Perl, T. Regar, J. Schacki, Strug, J. F. Wolski, Wł. Wolert, Z. Zaremba, Br. Ziemiecki i inni.

Prenumerata wynosi: Rocznie — 40 mk. Półrocznie — 20 mk. Kwartałnie — 10 mk. Zeszyt pojedynczy — 4 mk. Redaktor odpowiedzialny, M. Niedziałkowski. Wydawca: Centralny Komitet Wykonawczy P. P. S. Adres redakcji i administracji: Warszawa, Warecka 7.

KRONIKA.

NADZWYCZAJNE POSIEDZENIE RADY MIEJSKIEJ. W sobotę dn. 15. bm. o godz. 12 w południe odbędzie się nadzwyczajne posiedzenie Rady miejskiej. Na porządku dziennym: protest przeciw narzuconemu statutowi dla Galicji wschodniej.

WYDAWANIE CHLEBA NA LEGITYMACJE. Miejskie biuro aprowizacyjne zawiadamia, że sklepy, piekarnie i konsumy otrzymają mąkę do wypieku chleba w sobotę 13 bm. chleb zatem będzie wydawany częściowo od poniedziałku 15 bm. częściowo od wtorku 16 bm. za odcinaniem 54 i 55 kuponu legitymacyj zbiorowej po 1 kg na osobę czyli po 50 dkg na 1 odcinek. W tygodniu przedświątecznym wydawać piekarnie i sklepy niezależnie od powyższego rozdziału po 1 kg chleba na osobę na 56 kupon.

WIELKI WIECZÓR na Gwiazdkę dla żołnierza w polu urządził Tow. Gimn. Sokół wspólnie z DOG. Kraków d. 12 bm. o godz. 7 wiecz. w sali „Sokoła” ul. Wolska 17 przy współudziale orkiestry Sokolej. Prócz produkcji śpiewowych barytona p. Rębczyńskiego, fortepianowych p. Grodzickiej i p. Szrombówny, skrzypcowych p. Eibenschuetza atrakcyę wieczoru stanowić będzie recytacja autorska poezyi wojennych znanego poety legionowego, por. J. A. Teslery oraz turniej szermierski dwu znakomitych mistrzów Bilety w cenie 20, 15 i 10 koron do nabycia wcześniej w księgarni F. Eberta przy ul. Sławkowskiej, Hotel Saski, oraz wieczorem przy kasie.

PREMIERA W TEATRZE IM. SŁOWACKIEGO. Najbliższą nowosć repertarową cztero-aktowy dramat przedwznieś zmarłego krakowianina L. Kampla w wysokim stopniu zainteresowała najszersze sfery. „Nina” pisana w oryginalnie po francusku mimo, że wskutek śmierci autora nie weszła na sceny francuskie była przez długi czas przedmiotem ożywionych komentarzy wielkich dzienników światowych wskutek sugestynego wpływu, jaki na sztukę odgrywał młody w swoim czasie sanchojski amerykański uczonego Lat. „Nina” jest trzecią oryginalną sztuką jaka Teatr krakowski wyprzedza inne sceny polskie. Iżisiaj po raz pierwszy „Nerwów”.

Z TEATRU „JACATELA” komunikują nam: Komedia Coolsa „ABC w nudości” wypełni jeszcze wieczór dzisiejszy, sobotni i niedzielny. Popołudnie

KINOTEATR „SZTUKA“ — HOTEL SASKI, UL. SW. JANA 6.

W KALEJDOSKOPIE ŻYCIA

dramat obyczajowy ze słynną ulubienicą Krakowa

LOTTE NEUMANN

w roli naczelniej.

Ponadto inne obrazy.

422

niedzielne przyniesie nam „Konfekcję męską“ a po niedzielnym wieczór „Roztwór Pytla“, budzący zawsze rzetelny śmiech na widowni. We wtorek po raz dziewiętnasty „Kobieta bez skazy“. Drugie przed stawienie dla dzieci i młodzieży zgrupowani w sobotę. W program wieczoru wejdą nowe bajki i opowiesci, oraz nowe ciekawe produkcje taneczne niezrównanej naszej Niny Doll-Dolińskiej i jej uczennic. Premiera najbliższa odbędzie się we środę dnia 17. b. m. Będzie nią głośna nowość Lenggela pt. „Tancerka“.

Z TEATRU NOWOŚCI. Dziś „Cnotliwa Zuzanna“ z p. Miłowską w roli tytułowej. Jutro ciesząca się niesłabnącym powodzeniem „Polska krew“, w której po raz ostatni wystąpi p. Miłowska. W poniedziałek premiera „Wicemalżonek“ Eyslera.

SEKCJA SZKOLNICTWA ŚREDNIEGO Ministerstwa Oświecenia Publicznego zawiadamia niniejszem, że podania szkół o zasiłek, należące udokumentowane i umotywowane, będą przyjmowane tylko do dnia 20 grudnia r. b. Podania bez potrzebnych dokumentów oraz podania szkół, które nie przesyłały dotąd Ministerstwu należycie wypełnionych formularzy ankiety statystycznej, nie będą brane pod rozwagę.

SEKCJA GEOGRAFICZNA krak. Ogniska nauczycielskiego urządza systematyczny kurs geograficzny (teor. i prakt.) dla P. T. Nauczycielstwa szkół powsz., utrzymany na poziomie uniwersyteckim, który trwać będzie od stycznia do czerwca 1920 i obejmie (w godzinach wieczornych) 55 wykładów (teoria i metodyka specjalna) 52 godzin ćwiczeń seminaryjnych (instrumentologia, kartografia, pracownia geograf., konserwatoria) i liczne wycieczki. Uczestnicy kursu otrzymają dowód frekwencji.

Informacji udziela, program kursu wydaje i wpisy przyjmuje kierownik kursu p. M. Morecki od 11 do 20 bm. między 7—8 wieczór w Ognisku. Rynek gł. 29, II. p.

WIECZÓR DYSKUSYJNY. Dziś w piątek 12 bm. o g. 8 wieczór odbędzie się staraniem Klubu dysk. w lokalu Bibl. Zw. Rob. Dunajewskiego 5, III. p. wieczór dyskusyjny, na którym t. w. Wł. Gumplowicz wygłosi odczyt p. t. „Światowa sytuacja socjalizmu“.

ODCZYT EMILA HAECKERA na temat: „Adam Mickiewicz o kwestyi żydowskiej“ odbędzie się w niedzielę 14 bm. o godz. 6 wieczór w Czytelnicy towarzyskiej (Rynek A—B 39, II. p) Wstęp bezpłatny, tylko dla członków Czytelni i wprowadzonych przez nich gości.

ODCZYT. W centr. Związku Handlowców i Urzęd. prywatnych Grodzka 15 odbędzie się w piątek dnia 2 grudnia odczyt na temat „Choroby zakaźne a płciowość kobiety“. Początek o godz. kwadrans na 8 wiecz. Prelegent p. Dr B. Englaender. Wstęp wolny.

TEATR IM. JUL. SŁOWACKIEGO:

Piątek: „Nerwowie“.

TEATR „BAGATELA“.

Piątek: „ABC w miłości“.

TEATR POWSZECHNY:

Piątek: „Róża Stambułu“.

OPERETKA W NOWOŚCIACH.

Piątek: „Cnotliwa Zuzanna“.

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH

Rynek główny. Linia A—B L. 39.

Piątek Wykładu niema.

Z życia partyjnego.

POSIEDZENIE WYDZIAŁU RADY ROBOTNICZEJ odbędzie się we wtorek d. 16 grudnia br. w sekretaryacie Rady robotniczej. Początek o g. 7 wieczór. Wzywa się wszystkich członków o punktualne przybycie.

Prezydium R. D. R. P.

POSIEDZENIE PEŁNEJ RADY DELEGATÓW ROBOTNICZYCH P. P. S. w Krakowie odbędzie się we środę d. 17 grudnia b. r. w sali Związku Stow. rob. Dunajewskiego 5. Początek o g. 7 wieczór. Porządek dzienny: Apropozycja Wniosk. Wzywa się wszystkich członków o bezwarunkowe przybycie.

Prezydium R. D. R. P. P. S.

SEKRETARYAT RADY ROBOTNICZEJ wzywa Towarzyszy reflektujących na przydział piótna, by w myśl uchwały zgłaszali się na listę najdalej do środy t. j. 17 grudnia b. r. gdyż w tym dniu lista będzie zamknięta i wydawanie dla zapisanych rozpocznie się od czwartku t. j. 18 grudnia i późniejsze wpisy nie będą uwzględnione. Zapisy przyjmuje się w Sekretaryacie Rady codziennie od 6 do 8 wiecz. a w niedzielę od 10 rano do 1 w południe.

Sekretaryat R. D. R. P. P. S.

POSIEDZENIE ZARZĄDU TOWARZYSTWA DOMU ROBOTNICZEGO w Podgórzu odbędzie się w dniu 16 grudnia (wtorek) br. o godz. 7 wieczór.

BACZNOŚĆ TOW. MAGAZYNOWI. W niedzielę dnia 14 grudnia 1919 odbędzie się **poafne** zgromadzenie w tut. miejskiej Kasie Chorych przy ul. Dunajewskiego l. 5, parter. Zaprasza się wszystkich robotników i robotnice zatrudnionych w Zbrojowni w urzędach Gospodarcz. Wojsk Polskich Krakowa, Podgórze Płaszawa, Zabłocia, w magazynach Umundurowań w Dąbku, w koszarach Sobieskiego. O liczny udział prosimy. Sprawy ważne. Za przewodniczącego Makara

SMOCZKI GUMOWE

4359

nadeszły

S. BARAN I SKA, KRAKÓW.

Polskie Towarzystwo Handlowe S. A. w Krakowie

Podwyższenie kapitału akcyjnego z K 20,000.000— na K 40,000.000—
w drodze emisji 100.000 sztuk akcji po K 200— imiennej wartości.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszy Polskiego Towarzystwa Handlowego w Krakowie uchwaliło pod warunkiem zatwierdzenia rządowego, podwyższenie dotychczasowego kapitału akcyjnego z 20,000.000— koron na 40,000.000— koron i poleciło Radzie Nadzorczej oznaczenie warunków i czasu emisji.

Na podstawie powyższej uchwały i z zastrzeżeniem zatwierdzenia rządowego rozpisuje się na razie

SUBSKRYPCYĘ

dla K 20,000.000— III. emisji

pod następującymi warunkami:

- 1) Kurs emisyjny akcji dla dotychczasowych akcjonariuszy wynosi K 300—, zaś dla nowych akcjonariuszy K 380— za sztukę. Starym akcjonariuszom przysługuje prawo poboru w stosunku jednej nowej akcji po kursie K 300— na każde dwie stare akcje.
- 2) Nowe akcje uczestniczą w zyskach Polskiego Towarzystwa Handlowego począwszy od dnia 1 stycznia 1920, na równi ze starymi akcjami.
- 3) Termin subskrypcji upływa z dniem 30 grudnia 1919 i w tym dniu subskrypcja będzie zamknięta.
- 4) Akcje muszą być przy subskrypcji pełno i gotówką wpłacone.
- 5) Dyrekcyja zastrzega sobie akcje subskrybowane a nie objęte.
- 6) Przydział nastąpi najpóźniej w ciągu 6 tygodni po zamknięciu subskrypcji. Kwoty wpłacone na nieuwzględnione subskrypcje będą zwrócone do dnia 14 po skutecznieniu przydziału, wraz z 2% odsetkami.

Subskrypcję przyjmują i bliższych wyjaśnień udzielają następujące instytucje:

- 1) Polskie Towarzystwo Handlowe S. A. w Krakowie, Sławkowska 1,
- 2) Bank Krajowy Lwów, Kraków, Białą, Stanisławów, Lublin,
- 3) Bank Przemysłowy Lwów, Kraków, Krosno, Przemyśl, Drohobycz, Dąbrowa Górna,
- 4) Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu w Krakowie,
- 5) Bank Hipoteczny Lwów, Kraków,
- 6) Bank Handlowy Warszawa i wszystkie jego oddziały,
- 7) Warszawski Bank Przemysłowy, Warszawa,
- 8) Bank Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu.
- 9) Bank Handlowy, Poznań,
- 10) Bielsko-Bialski Bank Eskontowy, Bielsko,
- 11) Towarzystwo Oszczędności i Zaliczek, Cieszyń,
- 12) Dom Bankowy H. Ripper i Spółka w Krakowie.

W instytucjach tych mają być także przedłożone akcje stare (płazce) względnie tymczasowe poświadczenia, potrzebne do wykonania poboru.

4330